

LIJNWEDSTRIJDEN

VERSLAG TRAININGSKAMP HAZEWINDEL (30-03/06-04)

Zaterdag 30-03

Om 9.45 uur waren we aan de kano om de boten te laden. We zijn om 10.00 uur stipt vertrokken mede omdat de op één na jongste telg van de Broekxenslamboom, namelijk Erik, niet mee ging en zodoende ook niet te laat kon komen. Tegen een topsnelheid van 90 (bergaf 92) km/u reden we met de door de club aangekochte minibus naar Gent waar de eerste marathon van het seizoen plaats had.

Nadat de marathonkenners Bruno en Werner en de denkt-dat-hij-iets-over-marathonvaren-weet-betweter Eric Verduyck de overstappunten bestudeerd hadden gingen we ons klaarmaken voor de strijd. Nadat de senioren en eliten van start waren gegaan kwamen de junioren aan de beurt. Voor Jordi (dat ben ik) duurde de marathon maar ongeveer 1,5 km in plaats van 20 omdat hij zijn paddel in de Gentse watersportbaanbodem stak en de onderkant van zijn boot te zien kreeg (om niet te zeggen: "ik ben erin gekiept!"). Precies één ronde later strandde Peter Geerts op dezelfde plaats en dezelfde manier als Jordi (er zijn dus nog fans die alles voor hun idool over hebben). David Stevens had, naar eigen zeggen, pech bij de overdraagpunten. Hij werd toch nog derde en Koen Van den Dungen werd nog mooi vijfde nadat hij na een slechte start nog enkele tegenstanders voorbijgevaaren en -gelopen had waarmee hij zich in de marathonploeg vestigde. Bij de eliten werd de eindsprint beslecht tussen Werner, Bruno en Eric. Werner won voor Eric en Bruno.

Na de prijsuitreiking vertrokken we naar Hazewinkel waar het eigenlijke trainingskamp doorging. Daar had Lillianne, de kokkin, het eten al klaar. Het was verrukkelijk (dat moet ik zeggen omdat zij dit ook te lezen krijgt). Na het eten was er nog een bespreking met Dirk en Jens, de nationale trainers, over het trainingskamp en de selecties. Ook vermeldenswaard is dat macho Stevens een self-made short had gekregen van zijn zus en hij hield dan ook vrijwillig een modeshowtje. Vandaag hebben we ook kennis gemaakt met de talenknobbel (vooral knobbel) van R.R. (Rubberen Robby). Hij stootte regelmatig de woorden "Hold it, man!" en "F... you!" en "F... me!" uit. Nu we het toch over het fenomeen Robby hebben, hij had zich de hele week intensief op de marathon voorbereid door o.a. veel alcohol, weinig kilometers, veel Engels en veel slaap en dan stopt het, sorry hij, na 2 ronden i.p.v. 3 omdat de junioren hem te dicht op de hielen zaten. Omdat de klok vannacht 1 uur vooruit wordt gezet, zijn we om 22.00 uur gaan slapen, om 23.00 uur dus.

Zondag 31-03

Om 7.05 uur liep Peter zijn horloge af terwijl we pas om 8.00 uur moesten eten. Na wat gemompel werd de slaap hervat totdat Dirk om 7.40 uur definitief de dag naar de kl... knoppen kwam helpen. Na het eten vatten we onze eerste training aan. Deze voormiddag werden reeds de eerste blaren vastgesteld bij de tederhuidigen met name Koen en David. Luc Verduyck is vandaag terug naar

huis gegaan omdat hij te veel last had van zijn schouderblessure.
Na het verrukkelijke eten (wat het ook moge geweest zijn), dat ik niet snel zal vergeten, trairden we voor de tweede keer. Na die training verklaarde Peter dat hij minstens 300 km had afgelegd (per boot wel te verstaan) gedurende de maand maart. Na enkele berekeningen kwamen we tot de conclusie dat dat gemiddeld 10 km per dag is; en daar Peter de eerste twee weken niet gesig-naleerd werd in de directe omgeving van de kanoclub, werd dat al snel 20 km per dag gedurende 15 dagen. Nadat wij hem die berekeningen hadden uitgelegd krabbelde hij terug naar 200 km, en nog 10 seconden later werden het er nog maar 150. Wij persoonlijk denken aan 50 à 75 km die maand; maar wie zijn wij, nietwaar.

Na de powertraining gingen we voor de laatste maal eten die dag. 's Avonds zijn we een crèmeke gaan eten. Er werd ook nog gebiljard en daar bleek de Dirk een echte café-ganger te zijn. In dat caféetje was er twijfel over de echtheid van sommige planten. Na een B.M.D. (Brede Maatschappelijke Discussie) kwamen we tot de conclusie dat we de proef-proef maar moesten toepassen. Wij hebben dus die planten opgegeten en... ze waren van plastic. Het was ons zo bevallen dat we op de terugweg nog een struik hebben opgegeten. We hebben nu plots meer sympathie gekregen voor vegetariërs en koeien. Toen we die avond in ons bed lagen verklaarde Koen: "Ik ben het kind van de rekening." Waar haalt hij het? Nadat de Geerts zijn laatste hoofdstuk Bridge van buiten had geleerd hebben we de slaap aangevat. Peter leert een boek over Bridgen van buiten (?). Ieder zijn hobby, nietwaar? Wij bijvoorbeeld doen aan kanovaren en hij Bridgt.

Maandag 01-04

Wat de morgen betreft: zie gisteren (saai, nietwaar? !).

Vandaag moesten we als eerste training 10 km individueel varen, zonder boeg dus. Diezelfde voormiddag zijn we ook nog eens rond de watersportbaan moeten lopen. Hier werd Dirk(je) duchtig ingemaakt (figuurlijk dan). Na het middageten kregen we een lange rust van minstens 15 ... neen 16 minuten. Daarna werden er K2- en K4-combinaties uitgeprobeerd. Er stond vandaag een stevige wind die steeds op kop leek te staan hoe we ook draaiden en keerden. Na de powertraining moesten we afscheid nemen van P.P. (PowerPeter) en de Koen die helaas alleen maar het weekend mochten blijven. Met hen mee vertrokken ook alle eliten behalve de Woopies (Mark en Danny) waarmee wij nog de hele week mee opgeschept zullen zitten. Maar we overleven het wel.

Die avond zijn de junioren in de sauna gedoken waar velen hun zweet konden uitstoten en daarmee gepaard de alcohol en de deugenietierij. Na elk kwartier doken we, zonder outfit natuurlijk, in het water van de watersportbaan (voor de goede zeden en de moeder van Els Winters: dit evenement was niet gemengd en het was donker).

Die avond zijn Jean-Jacques Dardenne (Seneffe) en Leslie Vandebrouwaene (Zwevegem) bij ons in de kamer komen liggen als kamervulling omdat Peter en Koen er niet meer waren. Terwijl ik deze onzin op schrijf werp ik een blik naar S.S. (Sazie Stevens) die alweer ligt te pitten (=maffen). Ik werp mijn slapen zou Leslie dat wel even aan Jean-Jacques duidelijk maken en in zijn beste Frans zei hij: "Jacky, je vais attraper un hibou" wat zoveel wil zeggen als: ik ga een uiltje vangen. Rond 23.30 uur hebben we dat uiltje ook echt gevangen.

Dinsdag 02-04

Deze morgen bij het ontbijt verklaarde Jens, de nationale trainer, dat hij een poging zou doen om de Europese boterberg te doen slinken door elke morgen een dubbele laag op zijn brood te smeren.

Die voormiddag werd weer een training afgewerkt (vandaar : trainingskamp).

's Namiddags kwamen de gevreesde Gentse professoortjes om bloedtesten te doen. Iedereen moest 4 keer 1000 meter varen in versnellende volgorde. Na elke keer moest bloed afgenomen worden uit het oor (wanneer er niet genoeg bloed uitvloeide na een klein prikje, sneden ze die oor af om te garanderen dat er wel genoeg kwam). Na enkele emmers van het waardevolle rode goedje te hebben afgetapt vertrokken ze terug naar Gent.

Er worden nu elke dag aerobiclessen gegeven door Jens zijn aanstaande waar velen half afgebroken van wederkeren.

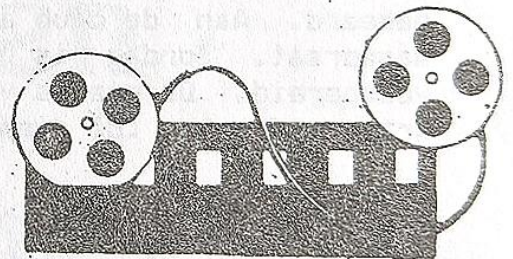
Wij kijken al uit naar morgen omdat we dan een vrije namiddag hebben. Deze avond, toen het al een beetje donker werd heeft Dirk zijn paddel nog eens ter hand genomen en is hij een toertje gaan varen. Maar waarom moest het eerst donker zijn? Kent hij de perfecte stijl alleen in de theorie en niet in de praktijk? Het antwoord is ons vaag gebleven. We zijn maar weer eens om 23.00 uur gaan slapen om de dagelijkse sleur intact te houden.

Woensdag 03-04

Deze nacht heb ik begrepen waarom David Stevens zo afgelegen in de bossen woont; hij kan namelijk verschrikkelijk snurken.

Na het ontbijt hebben we deze namiddag vrij gekregen. Na het varen hebben we nog een uurtje gepowerd. We hebben vandaag onze hele vrije namiddag doorgebracht met televisie kijken. Mark had twee video's bij en die hebben we dan ook allebei verslonden, figuurlijk dan.

Na het avondeten zijn we naar Brussel getrokken om een film te gaan kijken in de Kinopolis. Sommigen gingen naar "Dances with wolves", anderen naar "The Godfather part II" en nog anderen, waaronder ikzelf, gingen naar "Problem Child" waarin we een beeld kregen hoe de jeugd van Erik Broekx ongeveer moet geweest zijn.

Vandaag hebben we (Mark, Danny en ikzelf) een zekere interesse ontdekt bij den David in het Zwevegense vrouwvolk, met name Delphine. Maar David, de goedheid zelve, wilde, Tom Noppe (Zwevegem), de ex van Delphine, naar eigen zeggen niet in de kolen rijden (in kanotermen : in het vaarwater varen) omdat die Tom haar wil heroveren (als mijn uitleg niet duidelijk is, dan vraag het zelf maar aan David). Het mag gezegd worden dat Mark en Danny, zoals gewoonlijk, vandaag weer echt hun uiterste best hebben gedaan om de twee geslachten bijeen te brengen.

Donderdag 04-04

Gisteravond is er een roeischool aangekomen uit Engeland. 50 Britten tussen 7 en 57. We zijn dus vanaf vandaag genoodzaakt op tijd in de eetzaal aan te gaan schuiven omdat we anders achter die 50 eilanders komen te staan en de kans lopen heel lang over 20 meter te doen. Hun komst betekent tevens dat we

gedurende de trainingen niets anders doen dan roeiers en roeisters ontwijken. Tot nu toe is er nog niemand gecrasht maar als dat wel zal gebeuren zal ik dat vermelden in één van de volgende dagen. Er is tevens door ons persoonlijk geconstateerd dat er geen schone Britsen bij zijn (voor Peter Geerts: "Britsen" is niet gelijk aan "Bridgen"). In den David zijn liederesrelatie is nog geen verandering gekomen. Verder zijn er vandaag nog K2-combinaties uitgeprobeerd en zijn we rond de gewone tijd (23.00 uur) gaan slapen om morgen weer fit te zijn.

Vrijdag 05-04

Deze voormiddag is er niets vermeldenswaardigs gebeurd maar deze namiddag des te meer. We hebben namelijk voor het eerst aerobic... ja lach maar eens... aerobiclessen gehad. Hier kwam onze stijfheid naar boven. Tot overmaat van ramp werd de hele lijdensweg gefilmd door Jens.

Om 19.30 uur gingen we naar de sauna. De Engelse roeiers maar vooral de roeisters hebben hun ogen uitgekeken toen we even later poedelnaakt in het water doken. Toen we voor de tweede periode in de sauna zaten kwam Dirk ons zeggen dat als we nog eens wilden duiken we een zwembroek moesten aandoen ter bevordering van de goede zeden. Toen we dus voor de tweede keer buiten kwamen was het plots veel drukker (?) (vooral vrouwvolk). Tot hun grote verontwaardiging hadden we een zwembroek aan! Diezelfde avond had Leslie succes bij een Engelse... schone (?). Maar zoals bij alle Zwevegemmers is en blijft de mond groter dan de moed. Wij, David en ik, hulpvaardig als we zijn, hebben al het mogelijke gedaan om er toch nog iets van te bakken; maar helaas, het werd niets. Om de dag af te ronden zijn we om 23.01 uur gaan slapen.

Zaterdag 06-04

Deze voormiddag hebben we tests gevaren over 500 en 1000 meter. Er was, in tegenstelling tot de rest van de week, weinig wind. We (ik toch) hebben weer wreed afgezien. Na het eten hebben we onze valiezen gepakt, onze boot opgeladen en, na de nodige handjes te hebben geschud, zijn we huiswaarts gekeerd. Aan de club aangekomen werden de boten afgeladen en werd er nog wat nagepraat. Zondag is de Kempenmarathon; iedereen zal zich vandaag al hebben voorbereid. De ene is vroeg gaan slapen en de ander heeft zich een stuk in de kraag gedronken tot diep in de nacht (ik noem geen namen hoor, Mark).

